

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16985

гр. София, 19.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИЛИНА ЛЮБ. ГАЧЕВА

като разгледа докладваното от ИЛИНА ЛЮБ. ГАЧЕВА Гражданско дело № 20231110147575 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и допустими, поради което съдът счита, че са налице процесуалните предпоставки за приемането им.

На страните следва да бъде допуснат по един свидетел при режим на довеждане, с оглед разпоредбата на чл. 159, ал. 2 ГПК.

Следва да се изиска от Съюза на преводачите в България, посочената в отговора на исковата молба, информация, която да се представи в едноседмичен срок от уведомяването.

На ищеца по първоначалния иск следва да бъдат дадени указания в едноседмичен срок от получаване на настоящото определение да конкретизира кои от процесните изрази счита за клеветнически и кои за обидни, както и период на търпените неимуществени вреди.

Следва да бъде насрочено съдебно заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140, ал. 1 от ГПК, съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца по първоначалния иск в едноседмичен срок от получаване на съобщението да конкретизира кои от процесните изрази счита за клеветнически и кои за обидни, както и да посочи период на търпените неимуществени вреди.

Следва връщане на исковата молба при неотстраняване на нередовностите в срок.

УКАЗВА на ищеца по насрещния иск в едноседмичен срок от получаване на съобщението да посочи период на търпените неимуществени вреди.

Следва връщане на исковата молба при неотстраняване на нередовностите в срок.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА представените към исковата молба, отговора на исковата молба и насрещната искова молба писмени доказателства.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на по един свидетел при режим на довеждане на всяка от страните.

ДА СЕ ИЗИСКА служебно на основание чл.192, ал.1 ГПК, от Съюза на преводачите в България, в едноседмичен срок от уведомяването им, посочената в отговора на исковата молба, информация.

ПРИКАНВА страните към спогодба за уреждане на правния спор, предмет на делото.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за 26.06.2024 г., от 12:00 часа, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, на ищеца по първоначалния иск и препис от отговора на исковата молба и приложените към него доказателства, а на ищеца по насрещната искова молба - препис от отговора на насрещната исковата молба.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД, както следва:

Предявен е от К. К. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. „Морени“ № 24, срещу Г. В. Д., адрес: гр. София, ул. „Кешан“ № 7, ет. 3, ап. 9, осъдителен иск с правно основание чл.45 от ЗЗД за присъждане на сумата в размер на 11 111 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – уронване на честта и доброто име, вследствие на публикация във фейсбук на 14.06.2023 г. в личния профил на ответницата в социалната мрежа, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 25.08.2023г. до окончателното плащане.

Ищецът – К. К. К., твърди, че на 14.06.2023 г. във фейсбук профила си ответницата публикувала следния текст: „И след всичко това стигаме до днешния ден, когато някой решава да закачи на колана си Данте, Кавафис, Шекспир без да знае италиански, гръцки и английски и нарича това превод, а когато леко го притеснят протестите, го нарича интерпретация. Но същия този човек получава номинации за превод за тези интерпретации, които са всъщност кражба от преводите на хората, превели тези произведения преди него. Чакаме сега интерпретации на Омир, Гьоте, Библията, Корана и Панчатантра, може и Конфуций и Лао Дзъ. И още номинации и награди за превод“. Излага, че в същия профил ответницата конкретизирала, че става въпрос именно за ищеца. Смята посочените изрази за обидни и клеветнически, като същите довели до увреждане творческата репутация на ищеца. Твърди, че в резултат на неправомерното поведение на ответника е претърпял следните неимуществени вреди: уронване честта и доброто име на ищеца, бил принуден да отговаря на въпроси за начина си на работа. Ето защо предявява настоящия иск, като претендира и разноси по производството.

Ответникът – Г. В. Д., в срока по чл. 131 ГПК оспорва предявения иск с твърдение, че не е налице фактическият състав по чл. 45 ЗЗД. Не оспорва, че на 14.06.2023 г. на фейсбук профила си е публикувала посочения текст. Излага, че не е налице противоправно поведение от страна на ответника, доколкото публикацията представлявала публично изказване, в което Г. Д. е упражнила конституционното си право на изразяване на мнение по чл. 39 ал.1 КРБ, като излага подробни съображения в тази насока. Сочи още, че публикацията представлявала оценъчно съждение на възприети от страна на ответника факти и обстоятелства, свързани с личността на ищеца, неговите езикови познания и преводачески практики, като ответникът, както

всеки гражданин, разполагал с конституционното право на лично мнение и оценка, независимо колко негативно е натоварена тази оценка. Излага, че понеже ставало въпрос за субективно мнение, неговата истинност не подлежи на проверка и доказване за правилност или вярност. Твърди, че процесното изказване не визирало ищеца директно и поименно, не съдържало оскърбителни епитети и квалификации, използваният език не бил циничен и непристоен, поради което било несъставомерно като обида. Оспорва посочените изрази да са и клеветнически. Излага, че в публичното пространство имало свидетелства за пиперливия език на ищеца, следователно и прагът му на търпимост към критика трябвало да е по-висок. Оспорва за ищеца да са настъпили вреди от процесната публикация. Твърди, че в коментар на ищеца под процесната публикация, същият демонстрирал чувство за лично и професионално превъзходство спрямо малозначителното за него мнение на неизвестната му Г. Д., което свидетелствало за липсата на претърпяни от ищеца вреди. Твърди, че репутацията на ищеца не е пострадала по никакъв начин и доколкото на 16.06.2023 г. ищецът получил отличието „Христо Г. Данов“ за „Преводач на художествена литература“ за превода на „Ад“. Оспорва наличието на причинна връзка между публикацията и твърдените вреди, доколкото в публичното пространство били налице множество критични мнения по отношение на преводаческата дейност на ищеца от английски, гръцки и италиански език, изразени както преди, така и след датата на процесната публикация. Ето защо моли за отхвърляне на предявения иск, като претендира и разноски по производството.

С отговора на исковата молба ответникът е предявил насрещен иск за осъждане на К. К. да заплати на Г. Д. сумата в размер на 1 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от засягане на честта и достойнството ѝ в резултат от клеветническо изказване по неин адрес в интервю на К. К., публикувано в интернет страницата на frognews.bg от 29.06.2023 г. Счита за клеветническо следното твърдение на К.: „Как ще коментирате такова категорично изказване на човек, който не е превел и един ред през живота си? А може би още по-точно ще е да се каже: не е прочел и един ред поезия.“, доколкото същото разгласявало невярно позорящо обстоятелство за ищеца по насрещния иск. Това е така, доколкото Г. Д., като главен редактор на издателство „Лист“ от 2016 г. и към момента, селектирала литературните заглавия, които публикувало издателството, като процесът на подбор на текстове е бил свързан с критичен прочит на огромен обем литературен материал в различни жанрове, стилове и форми. Ето защо посоченото от К., че Д. не е прочела и ред поезия през живота си било невярно, като същото засягало достойнството и доброто ѝ име. Сочи, че в резултат на противоправното поведение на ответника по насрещния иск е претърпяла следните неимуществени вреди: кратковременно негативно психическо преживяване, в деня на публикацията - 29.06.2023 г., по време на регулярната сбирка на неформалния поетически кръжок, в присъствието на поетите Стефан Радоев и Иван Брегов, интервюто на К. К. било централна тема на разговорите, като Д. е изпитала чувство на неловкост и неудобство как ще бъдат възприети думите на К. К. от многобройната аудитория на електронното издание frognews.bg. Ето защо предявява настоящия иск.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът по насрещния иск оспорва същия, с твърдения, че в процесното интервю ответникът изразявал лично мнение, което не съдържало нито позорни обстоятелства, нито приписване на престъпление. Поради изложеното моли за отхвърляне на предявения иск.

Предвид становището на страните и на основание чл. 153 ГПК съдът счита, че като безспорни и ненуждаещи се от доказване следва да се отделят следните

обстоятелства, а именно, че на 14.06.2023 г. във фейсбук профила на ответника по първоначалния иск е бил публикуван процесният текст със соченото съдържание; че в интернет страницата на frognews.bg на 29.06.2023 г. е било публикувано интервю на К. К. със заглавие „К. К.: Има ли нещо свястно в България, неоплюто? Или за напразните усилия на завистта...“, в което К. е употребил следните изрази, а именно: „Как ще коментирате такова категорично изказване на човек, който не е превел и един ред през живота си? А може би още по-точно ще е да се каже: не е прочел и един ред поезия.“

В доказателствена тежест на ищеца по първоначалния и насрещния иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД е да докаже по делото пълно и главно: публикуването на процесния текст, съответно на процесното интервю във фейсбук профила на Г. Д., съответно на интернет страницата на frognews.bg, с изложеното в исковата молба, съответно в насрещната искова молба съдържание, противоправността на деянието, претърпените от ищеца неимуществени вреди - техният вид, обем и интензитет, както и наличието на причинна връзка между деянието и вредите. Вината се предполага до доказване на противното.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже истинността на изложените твърдения за факти, както и да опровергае презумпцията за вина.

Съдия при Софийски районен съд: _____